

15. Защото азъ ви примѣръ дадохъ, да правите и вы, както азъ направихъ вамъ.

16. Истинъ, истинъ ви казувамъ, никой рабъ не е по горень отъ Господарь-тъ си, нито посланикъ е по горень отъ оногось който го е испратилъ.

17. Това като знаете, блажени сте ако го правите.

18. Не казувамъ *това* за всинца ви ; азъ знайъ кои съмь избралъ ; но за да ся сбъде писаніе-то : Който яде хлѣбъ съ мене, дигна противъ мене петъ-тъ си.

19. Отъ сега ви казувамъ *това*, доклѣ още не е было, та кога сбъде да повѣрувате че съмь азъ.

20. Истинъ, истинъ ви казувамъ, който приима когото азъ проводѣжъ, мене приима ; и който приима мене, приима тогось който мя е проводилъ.

21. Това като рече Исусъ, смути ся духомъ, и свидѣтельствува и рече : Истинъ, истинъ ви казувамъ че единъ отъ васъ ще мя прѣдаде.

22. Тогази ученици-тъ ся спогледвахъ помежду си, и недоумѣвахъ ся за кого говори ?

23. А единъ отъ ученици-тъ когото обичаше Исусъ бѣше ся облеглилъ на skutъ-тъ Исусовъ.

24. Кивнува му Симонъ Петръ да попыта, кой е *тойзи* за когото говори.

25. А той припаднъ на грѣды-тъ Исусовы и казува му : Господи, кой е ?

26. Отговаря Исусъ : Азъ като затопѣхъ залакъ-тъ комуто го дамъ, той е : и затопи залакъ-тъ та даде на Іудъ Симонова Искаріотскаго.

27. И подиръ залакъ-тъ, тогазы влѣзе Сатана въ него : и тѣй казува му Исусъ : Което правишь, прави го по скоро.

28. А това никой отъ сѣдяцы-тъ на трапезъ-тъ не разумъ защо му рече.

29. Защото нѣкои мысляхъ, понеже Іуда имаше касъ-тъ,